

РЕШЕНИЕ

№ 3263

гр. София, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ГЕОРГИЕВА
като разглежда докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело №
20221110104128 по описа за 2022 година

Предявен е установителен иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ от Застрахователна компания „Лев Инс“ АД срещу Столична община с искане да се признае за установено, че ответникът дължи сумата от 411,19 лева, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вредите, нанесени върху л.а. „Ауди А8“, с рег. № СВ8838ВК, вследствие на попадане в необозначена и необезопасена дупка на платното за движение, щета № 2000-1261-20-000047, ведно със законната лихва от 15.11.2021г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 27.11.2021 г. по ч.гр.д. 65183/2021 г. по описа на СРС, 175-ти състав.

Ищецът твърди, че на 10.04.2020г., около 13:00 часа, в гр. Нови Искър, водачът Юлиян Б. Б. на л.а. марка „Ауди“, модел „А8“, с рег. № СВ 8838 ВК, движейки се по ул. „Кумарица“, с посока от ул. „Незабравка“ към ул. „Малина“ срещу № 60 попада в необозначена и необезопасена дупка на платното за движение. Сочи, че за настъпилото ПТП е съставен протокол за ПТП № 1759826 от 10.04.2020г. Излага, че във връзка с настъпилото застрахователно събитие при ищцовото дружество е била образувана щета № 2000-1261-20-000047 по имуществена застраховка „Каско“ на МПС, полица № 93001910036395 със срок на валидност от 21.05.2019г. до 20.05.2020г. При извършен оглед на лекия автомобил са били констатирани увреждания по гума предна дясна гума континентал 265/40/20 80 %. С оглед установените щети и на база опис, експертиза и оценка, било определено обезщетение в размер на 411,19 лева. Сочи, сумата била изплатена на собственика на увреденото МПС – „Мебел груп корпорейшън“ ЕООД, с преводно нареждане за кредитен превод от 04.12.2020г. ПТП-то било осъществено на територията на Столична община, като се излага, че съгласно § 1, т.1 от ДР на Наредба № 1 за организиране движението на пътищата от 17.01.2001г. „стопанин на пътя“ е собственикът или администрацията, която управлява пътя. Сочи, че съгласно § 7, т.4 от ПЗР на ЗМСМА с влизане в сила на закона преминават в собственост на общините общинските пътища, улиците, булевардите, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване. Излага, че

според чл. 11, ал. 1 от ЗОбс, имоти и вещи – общинска собственост, се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин. С оглед описаното твърди, че задължение да осигури непрекъснато, безопасно и удобно движение, както и да го поддържа, има Столична община. Сочи, че с изплатеното обезщетение ищцовото дружество е встъпило в правата на застрахования срещу причинителя на вредата и е придобило право на регрес срещу ответника. При тези твърдения, моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявения иск се оспорва. Излагат се твърдения, че ищецът не е описал фактическата обстановка относно настъпилото събитие. Оспорва механизма на ПТП, както и щетите да са вследствие преминаване през дупка. Излага, че липсват доказателства при какви обстоятелства е настъпил инцидентът, както и информацията относно размерите на дупката, скоростта, с която се е движел автомобилът, атмосферните условия, пътната обстановка и относно това в какво се изразява увреждането на гумата. Оспорва да е налице неизпълнение на задължение от страна на Столична община и излага подробни съображения в тази насока. Излага, че ищецът не е бил длъжен да заплати обезщетението, като в тази връзка сочи, че липсват данни общите условия да са били приети от застрахования. Твърди, че уведомлението за настъпило застрахователно събитие е подадено и подписано от материално некомпетентно лице, без правно основание и интерес и без представителна власт. Сочи също и че липсва пълномощно за управление на автомобила. Оспорва протокола за ПТП в частта, в която е отразен механизмът на ПТП и развива съображения, че не притежава материална доказателствена сила. Сочи, че липсва снимков материал от произшествието. Оспорва размера на иска. Излага, че липсват доказателства автомобилът да е бил застрахован с процесната гума преди да настъпи инцидента. Сочи, че липсват доказателства да са заплатени застрахователните премии. Релевира възражение за съпричиняване и сочи, че водачът на МПС е допринесъл за настъпване на събитието, като не е съобразил поведението си с конкретната пътна обстановка. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъде уважен предявеният иск следва да бъдат установени следните обстоятелства: наличие на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и водача на увредения автомобил; настъпило в срока на застраховката застрахователно събитие вследствие виновно и противоправно поведение на ответника (бездействието му във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общински пътища); претърпени от застрахования вреди в резултат на настъпилото застрахователно събитие; стойността на вредите; платено застрахователно обезщетение.

В настоящия случай с определение от 02.11.2022г. по чл. 140 ГПК, в което е обективизиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 06.12.2022г., е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК извършеното от ищеца плащане на обезщетение към собственика на увредения лек автомобил в размер на 411,19 лева, както и че улицата, на която е настъпило произшествието, се поддържа от ответника.

Наличието на застрахователно правоотношение се установява от представената застрахователна полица „Каско“ на МПС № 93001910036395 от 17.05.2019г., в която е

посочено, че същата се сключва със срок на действие от 21.05.2019г. до 20.05.2020г. Във връзка с възражението на ответника по делото е представена и сметка № А 008347361 по посочената застрахователна полица, в която е посочено, че полицата е платена до 20.05.2020г. /л. 57 от делото/. С оглед на което към датата на ПТП е било налице валидно застрахователно правоотношение между ищеца и водача на увредения автомобил по застраховка „Каско“.

Въпросът за обстоятелствата, при които е настъпило произшествието се изяснява от приетото писмено доказателство – протокол за ПТП № 1759826 от 10.04.2020г., съставен от служител на КАТ ОПП СДВР. Видно от протокола, местопроизшествието е посетено на място от служителя на КАТ и така представеният протокол е съставен от длъжностно лице в рамките на неговите правомощия, поради което представлява по своята същност официален удостоверителен документ относно направените от длъжностното лице констатации. В частност от така представения протокол се установява, че на 10.04.2020г. около 13:00 часа лек автомобил „Ауди А8“, рег. № СВ8838ВК се е движил в гр. Нови Искър по ул. „Кумарица“ с посока от ул. „Незабравка“ към ул. „Малина“ и срещу № 60, превозното средство е преминало през необозначена и небезопасна дупка на пътното платно. На следващо място механизмът на ПТП се потвърждава и от свидетелските показания на св. Юлиан Б., водач на увредения автомобил, който посочва, че на път към офис сградата на улица „Кумарица“ имало дупки, като управлявайки автомобил „Ауди А8“ преминал през една дупка и срязал гумата. Свидетелят сочи, че увредената гума била предна дясна, като дупката била от средата към дясната част, била широка, не била обозначена и обезопасена. Твърди, че управлявал автомобила с 5 км/ч, гумата се срязала веднага щом влязъл в дупката, нямало откъде да мине, тъй като това бил единственият начин да премине, поне една от гумите на автомобила следвало да мине през дупката. Съдът кредитира свидетелските показания като достоверни и добросъвестно дадени с оглед тяхното съответствие по отношение на механизма на ПТП и констатираните повреди с протокола за ПТП, останалите писмени доказателства по делото, както и с експертното заключение по назначената САТЕ. Неоснователно се явява възражението на ответника, че не е изготвен снимков материал, доколкото същият е бил изискан от СДВР отдел „Пътна полиция“ и е представен по делото, като и е бил предявен на вещото лице, изготвило заключението в проведеното съдебно заседание по делото.

С оглед гореизложеното съдът намира наличието и механизмът на ПТП за безспорно установени по делото.

Относно причинно-следствената връзка между процесното ПТП и претендираните вреди, съдът кредитира изцяло изготвеното експертно заключение по допуснатата САТЕ, като пълно, ясно и компетентно изготвено и съответстващо на останалия доказателствен материал по делото. Според заключението на вещото лице при анализ на механизма на произшествието и съпоставка на щетите с протокола за ПТП и описа на застрахователя от техническа гледна точка следва извод, че щетите по лек автомобил „Ауди А 8“, рег. № СВ 8838 ВК, са вследствие на реализираното ПТП на 10.04.2020г. в гр. Нови Искър, общ.

Столична.

По делото се установи и размерът на причинените от ПТП вреди. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Съгласно така кредитираното експертно заключение по САТЕ стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Ауди А 8“, рег. № СВ 8838 ВК, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 423,84 лева. Видно от експертното заключение при определяне стойността на вредите по средни пазарни цени е взета предвид възрастта на автомобила към датата на ПТП.

На следващо място по делото е безспорно обстоятелството, че улицата, на която е реализираното произшествие, представлява част от уличната мрежа на населеното място съгласно чл. 77 ЗУТ – публична общинска собственост по смисъла на 3, ал. 2 ЗОС, поради което следва да се приеме, че задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта на улицата е именно ответникът Столична община. Според § 1, т. 19 ППЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената дупка представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според чл. 52, ал. 1 от ППЗДвП, пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си, какъвто в случая не се установи да е имало, а в тежест на ответника е да установи това обстоятелство с оглед доказаното съществуване на процесната дупка на собствения на ответника път. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя, вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП.

На следващо място релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите е неоснователно. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/. В конкретния случай в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било данни и доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на увреденото МПС към възникването на вредите и техния обем, а това обстоятелство е в доказателствена тежест на ответника, както му е било указано с доклада по делото. На следващо място по довода на ответника, че водачът на автомобила не е съобразил поведението си на пътя с условията на пътното платно, съдът намира, че именно

ответникът е следвало да релевира доказателствени искания, за да установи сочените от него обстоятелства, като в настоящия случай данни за такова поведение на водача по делото няма. Относно отговорът на вещото лице, даден в проведеното съдебно заседание по делото на 06.12.2022г., че при такава дупка скоростта на движението на превозното средство трябва да бъде не по-малка от 40 км/ч, за да настъпи увреждане на гумата, съдът намира, че по делото не е установено по категоричен начин с каква скорост е бил управляван автомобила при попадането му в необозначената дупка, както и дали водачът е имал възможност да не попадне в същата с оглед скоростта на автомобила. Напротив, от свидетелските показания на св. Б. се установява, че преминаването през дупката е бил единственият начин да премине автомобила по улицата, по която се е движил.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено в следствие на небезопасна дупка, намираща се на улица от уличната мрежа в населено място – гр. София, от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от застрахователя- ищец, то на основание чл. 410 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу Столична община за вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото отстраняване. В настоящата хипотеза доколкото стойността на нанесените вреди по средни пазарни цени към датата на ПТП надхвърля размера на платеното от ищеца обезщетение, предявеният иск се явява доказан в пълния му размер.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът. Същият е сторил разноски в заповедното производство в размер на 75 лева, които следва да му бъдат присъдени. В исковото производство са сторени разноски за държавна такса в размер на 25 лева, депозит за свидетел в размер на 30 лева, депозит за САТЕ в размер на 250 лева, като се претендира и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП вр. чл. 78, ал. 8 ГПК в размер на 100 лева. Така на ищеца следва да се присъдят разноски в исковото производство в общ размер от 405 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск с правно основание чл. 410 КЗ, че Столична община, ЕИК , с адрес: гр. С, ул. „Московска“ № 33, дължи на ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С, бул. „С ш“ № , сумата от **411,19 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вредите, нанесени върху л.а. „Ауди А8“, с рег. № СВ8838ВК, вследствие на попадане в необозначена и небезопасна дупка на платното за движение, щета № 2000-1261-20-000047, ведно със законната лихва от 15.11.2021г. до изплащане на вземането, за които суми е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 27.11.2021г. по ч.гр.д. 65183/2021г.

по описа на СРС, 175-ти състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на ЗК „Лев Инс“ АД на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **405** лева, представляваща разноски в исковото производство и сумата от **75** лева, представляваща разноски в заповедното производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____